

2.3.5. Emocjonalny odbiór muzyki

We wczesnym dzieciństwie percepcja bodźców muzycznych wiąże się z emocjonalnym reagowaniem na nie. W okresie niemowlęcym dotyczy to przede wszystkim odbioru znanego głosu matki oraz dźwięczących zabawek. Natomiast w wieku przedszkolnym muzyka nabiera emocjonalnego charakteru (Lewandowska, 2001).

Muzyka służy także jako narzędzie w walce ze stresem i frustracją, pomaga radzić sobie z trudnymi emocjami i przeżyciami. Dzieci z zespołem Williamsa nieświadomie wyrażają swoje emocje i nastroje poprzez improwizowanie na instrumentach (Scheiber, 2000). Z kolei Levine (1994) uważa muzykę za swoisty regulator emocji i zachowań. Dzięki słuchaniu lub samodzielnemu wykonywaniu utworów dzieci uczą się w bezpieczny sposób rozładowywać napięcie, agresję i kontrolować negatywne, niepożądane zachowania. Ponadto muzyka ma ogromną moc relaksacyjną i uspakajającą (Semel, Rosner, 2003).

Dzieci z zespołem Williamsa są bardzo rozwinięte emocjonalnie. Nie dziwi więc fakt, iż potrafią one doskonale rozpoznać nastrój każdego utworu muzycznego. Za odpowiednie reakcje emocjonalne na bodźce takie jak muzyka odpowiada prawa półkula mózgu (Eliot, 2005).